

[Ib Nørlund.]

kysser man nærmest det ris, som tugter én. Derfor vil vi opfordre til at se realiteterne i øjnene: at regeringen nu har lagt op til en kraftprøve om, hvorvidt det kapitalistiske systems krisebyrder skal bæres af dem, der har magten og æren i dette system, eller af dem, som i forvejen er ofre for systemet. Hvis man forestiller sig, at en politik, der vælter krisens byrder over på den arbejdende befolkning, kan bæres igennem af et sort flertal i dette ting, så viser man en ualmindelig stor evne til ikke at fatte, hvad det er, der rører sig ude omkring. Hvis man forestiller sig, at en sådan politik kan sættes igennem under påkaldelse af EF's autoritet, så har man også taget ganske fejl af forholdene.

Med den politik, man har lagt op til, udfordrer man kræfter til med elementær styrke at forsvare deres livsinteresser og samles om at hævde disse livsinteresser over for regeringens politik. Af denne bevægelse kan der vokse krav til samfundet, som ikke er mindre indgribende end de krav, der samler modstanden nu, og det er et spørgsmål, der for så vidt ikke er bundet til valg eller ikke-valg.

Når hr. Anker Jørgensen her fik sagt, at vi ikke rigtig ved, hvor vi har regeringen, så synes jeg ikke, det rammer præcist. Jeg synes, at årsagen jo netop er, at vi ved, hvor vi har regeringen, og det er jo også det, der er årsagen til det røre og den måde, dansk arbejderbevægelse har reageret på over for forslagene her. Netop fordi vi ved, hvor vi har regeringen, er det, at den ikke er egnet til at lede landets anliggender.

Vi opfordrer altså til at se realiteterne om den samfundsmæssige stilling i Danmark i øjnene og give befolkningen en mulighed for at tale med for på den måde også at formulere og understrege sine krav til, hvad en ny politik er og må være her i landet.

Melchior (CD):

Det passer mig udmærket at få ordet efter hr. Ib Nørlund, trods det, at det er en tilfældig omstændighed. Jeg vil nemlig gerne benytte anledningen til at gøre op med den uforskammethed, der på ny har fundet sted fra denne talerstol, nemlig benyttelsen af ordet „sort“ om her tilstedeværende medlemmer og partier. Jeg tillader mig at be-

tegne denne glose som ikke bare grov og sjofel, men direkte usandfærdig.

Hr. Ib Nørlunds parti har selv valgt den røde farve i sine faner. Det har det lov til, og derfor har andre lov til at betegne dette parti som et rødt parti. Det ligger der ikke noget odøst eller forkert i, og jeg er sikker på, at man selv vil opfatte det som en æresbetegnelse. De partier eller de personer, der her benævnes med farven sort, har ikke valgt nogen sort farve, og hr. Ib Nørlund og andre herrer, der har benyttet dette udtryk heroppefra i dag eller tidligere, er vidende om, at sort i det politiske spektrum står for fascistisk. Jeg vil ikke finde mig i af kolleger i dette ting at blive kaldt fascistisk, og jeg tillader mig at sige, at det er en grov usandhed at benytte dette udtryk. Sort står for nat og for død og for fascisme, og det er altså under tilladelig standard af nogen person at anvende den slags udtryk om andre personer og partier, de ikke er enige med.

Jeg vil så tillade mig at sige et enkelt ord om en påstand, der har været udtalt heroppefra flere gange, bl. a. af socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, i en kort bemærkning i formiddags, nemlig at regeringen alene havde forhandlet med landbrugsorganisationerne og ikke med lønmodtagerorganisationerne.

Det kan jo ikke være helt rigtigt. Vi er vidende om, at der — jeg tror, det var onsdag i forrige uge — har været et møde mellem statsministeren og LOs formand, og at der afvigte lørdag har været møde mellem statsministeren og også LOs formand. Vi ved ganske vist ikke, hvad der er blevet talt om, men jeg er helt sikker på, at man ikke er mødtes for at drikke kaffe eller øl sammen, men at der dér har været ting, som man ikke kunne skrive brev til hinanden om eller ikke kunne ringe sammen om.

Jeg vil tro, at når to herrer af så repræsentativ art og styrke afholder møder et par gange med få dages mellemrum, så er det selvfølgelig, fordi de har indviet hinanden i nogle ting, som jeg altså ikke har viden om hvad er for ting. Der er jo aviser i dette land i dag, der offentliggør formodninger om, hvad der er blevet talt om, men helt sikkert må det i hvert fald være, at der har været en orientering fra statsministeren til LOs formand. Jeg ved ikke, hvilken karakter disse møder har haft. At de har holdt